

General | Sara Puig Alier / Irene Ramentol | Actualitzat el 09/03/2023 a les 07:30

No saps si un dia l'embaràs arribarà, si tantes proves, llàgrimes i desgast haurà valgut la pena

La Sara descriu la infertilitat com un dels viatges més incerts i incompresos socialment

[inicicentrareport]Podria semblar que **infertilitat** i **maternitat** són paraules contràries, antònims, conceptes que no poden anar de la mà. I per desgràcia, en molts moments, és així.

Això és la infertilitat, la incapacitat de concebre naturalment o de dur a terme un embaràs. Aquesta impossibilitat, malaltia o dificultat produeix molta **por, frustració i impotència**, però per mi hi ha una emoció que s'emporta la palma: la **incertesa**.

No saber si un dia arribarà, si tantes **proves** i tantes **llàgrimes** hauran valgut la pena, si tan **desgast físic, psicològic i econòmic** tindrà sentit. No hi ha res, res comparable a l'abisme que se sent quan no saps si algun dia arribarà. Res. Res igualable al vertigen que et produeix imaginar-te sense fills quan és el que tant desitges. Res.

Quan els tractaments s'allarguen, no arriba el positiu, o arriba i acaba amb avortament, comença una **carrera liberíntica** d'experts, proves, anàlisi i intervencions per donar amb la causa de la fallada. O les causes, perquè sovint en el puzzle de la fecundació no falta només una peça.

I allí estàs tu, de visita en visita, analitzant causes genètiques, revisant l'úter una o altra vegada, informant-te de què més hi ha per mirar.

A mi em van detectar obstrucció d'una trompa de Fal·lopi, que en realitat és una de les causes d'infertilitat femenina més habituals. El líquid dins de la trompa, a causa d'una infecció, impedeix que l'espermatozoide i l'òvul es trobin. Gairebé sempre cal recórrer a la **fecundació in vitro** per aconseguir l'embaràs.

Si les trompes no són permeables o estan malament és millor treure-les. Per això a moltes dones abans de començar una fecundació in vitro ens extirpen la trompa afectada o les dos.

No tenir trompes t'impedeix que l'embaràs arribi de forma natural, no hi haurà un miracle i això també **és un dol**. La fecundació no succeirà en el teu cos, però si l'embrió implanta, el duràs amb tu fins al naixement.

I enmig de tot aquest núvol que t'ofusca, vindrà algú a dir-te que et relaxis i que quan menys t'ho esperis l'embaràs arribarà. Aquestes afirmacions et doldran com una daga. Perquè estàs farta d'escoltar-ho de qui no ha tingut problemes de fertilitat.

L'esperança apareix i desapareix durant el trajecte de la infertilitat. A vegades s'amaga rere la tristesa i la frustració, però sense ella no seguiríem intentant-ho. Sense ella ja hauríem aturat els nostres peus en aquesta cursa d'obstacles.

?El negatiu és aquella finestra que ningú vol obrir, aquell lloc on ningú vol estar, aquell laberint del qual vols escapar. Els negatius cremen, escoluen, et deixen en carn viva sense saber què fer. Durant uns dies només plou i fa fred. És com caure a la calavera de l'Oca i tornar a la casella de sortida.

I encara hi ha un altre obstacle, una barrera més enllà del cos. Els tractaments de reproducció assistida, si no es poden fer dins del sistema sanitari públic del país, són cars. Sovint fer front a ells suposa per al nucli familiar un **gran esforç econòmic**.

Per desgràcia, moltes vegades la dificultat econòmica fa inabastable el somni i molts camins cap al bebè es detenen per causa monetària, no per falta d'anhel.

[info]Són fragments de l'àlbum il·lustrat "**Abecedari infèril**" que la **Sara Puig Alíer** ha publicat a partir del seu testimoni i d'altres dones que han viscut en primera persona la infertilitat. Des de llavors, la Sara il·lustra ecografies i embrions per ajudar les mares a passar el dol.[/info]
[ficentrareport]